

Publicerad 2024-04-05 13:40 av Under Radarn

Rännstenens mångata

Under en kristallnatt på en bakgata
klädde du av
symbolerna deras varma lager –
hud, senor, kött och organ –
under våld och hot.

Du slutade när naglarna nådde märm.

Framför dig skallrade benknotorna
i kylan,

likt en svärm syrsors gälla ylanden
i natten.

Ditt namn sprang bort,
och när du sträckte ut handen därefter,
såg du även ditt skelett lysa blankt
i månljuset.

Ett öronbedövande kalciumskratt
drog över det vita havet.

Kylan brände loss dina sista förbindelser.

I panikslagen skräck sprang du mellan svallvågorna,
försökte klä dig i hudavlagringar och torkat kött,
händerna fulla med blodsvarma hjärtan
som inte slog.

Du avkrävde ett svar av havet
och trodde dig stå på fast mark,
men symbolerna var du
och deras kläder
din andes dräkt.

Kvar i natten låg endast ett namnlöst hölje,
och en skrumpen själ
i rännstenens mångata.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Under Radarn med Poeter.se id #233835 innehar upphovsrätten